

MINISTERSTWO ROLNICTWA
I ROZWOJU WSI

Sekretarz Stanu

Kazimierz Plocke

Fgr.070-18/12/3776

Warszawa, dnia 2012.08.13

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 16.08.2012

nr. 3866, podpis. *MPŁoc*

SEKRETARIAT
Biura Prac Senackich

wpłynęło dn. 16.08.2012

nr. 4089, podpis. *Rum*

**Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej**

Panie Marszałku!

W związku z przesłanym przy piśmie z dnia 12 lipca 2012 r. znak BPS/043-15-584/12 tekstem oświadczenia złożonego przez senatora Bogdana Pęka wspólnie z innymi senatorami podczas 15 posiedzenia Senatu RP w dniu 6 lipca 2012 r. – uprzejmie informuję Pana Marszałka, że podstawę zwrotu na rzecz producentów rolnych części podatku akcyzowego zawartego w cenie oleju napędowego stanowią przepisy ustawy z dnia 10 marca 2006 r. o zwrocie podatku akcyzowego zawartego w cenie oleju napędowego wykorzystywanego do produkcji rolnej (Dz. U. Nr 52, poz. 379, z późn. zm.) wdrażające przepisy Dyrektywy Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej (Dz. Urz. WE L 283 z 31.10.2003).

Zgodnie z ww. dyrektywą państwa członkowskie mogą stosować minimalną stawkę akcyzy do produktów energetycznych i elektryczności używanych w rolnictwie, ogrodnictwie, hodowli ryb i leśnictwie, do olejów napędowych oznaczonych kodem CN 2710 19 41 do 2710 19 49, w wysokości 21 euro/1 000 l.

Uwzględniając powyższe stosownie do art. 4 ust. 4 ww. ustawy z dnia 10 marca 2006 r., Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, corocznie, w terminie do dnia 30 listopada, stawkę zwrotu podatku akcyzowego na 1 litr oleju napędowego

na rok następny, mając na względzie projekt ustawy budżetowej na następny rok i obowiązującą stawkę podatku akcyzowego od oleju napędowego.

Uwzględniając kwotę dotacji określoną w ustawie budżetowej na rok 2012 w wysokości 720 mln zł, stawkę podatku akcyzowego od oleju napędowego oraz powierzchnię użytków rolnych przewidywanych do objęcia zwrotem podatku akcyzowego w roku 2012, Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi w projekcie rozporządzenia w sprawie stawki zwrotu podatku akcyzowego zawartego w cenie oleju napędowego wykorzystywanego do produkcji rolnej na 1 litr oleju w 2012 r. przedłożonym Radzie Ministrów zaproponował podniesienie wysokości stawki zwrotu podatku akcyzowego z 0,85 zł do 0,95 zł. Rada Ministrów na posiedzeniu w dniu 20 grudnia 2011 r. określiła stawkę zwrotu podatku akcyzowego na 2012 r. od oleju napędowego zużywanego do produkcji rolnej w wysokości 0,95 zł od 1 litra oleju, tj. 81,70 zł/ha.

Podwyższenie stawki zwrotu podatku akcyzowego zostanie rozważone przy przygotowywaniu projektu rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie stawki zwrotu podatku akcyzowego zawartego w cenie oleju napędowego wykorzystywanego do produkcji rolnej na 1 litr oleju w 2013 r. uwzględniając kwotę wydatków na ten cel określoną w projekcie ustawy budżetowej na 2013 rok oraz obowiązującą stawkę podatku akcyzowego od oleju napędowego.

Odnośnie decyzji wykonawczej Komisji z dnia 22 czerwca 2012 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) - uprzejmie informuję, że kwota netto dotycząca Polski w wysokości 9.164.124,36 PLN i 10.986.608,68 EUR wynika z przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego Komisji Europejskiej w Polsce dotyczącego wzajemnej zgodności na mocy rozporządzeń 1782/2003, 796/2004, 1698/2005 oraz 1975/2006. Główne zarzuty Komisji po przeprowadzonej kontroli dotyczyły niewłaściwej kontroli wymogów i norm GAEC lub jej braku, niestosowania lub błędnego stosowania sankcji prawnych oraz niedociągnięć dotyczących przeprowadzania dodatkowych kontroli. Konieczność

zapłaty ww. kary nie ma wpływu na wielkość wypłacanych producentom rolnym płatności.

Ponadto nie można zgodzić się z postawioną w oświadczeniu tezą, iż normy Dobrej Kultury Rolnej zgodnej z ochroną środowiska nie zostały zdefiniowane. Uprzejmie informuję, iż normy zostały uregulowane w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 11 marca 2010 r. w sprawie minimalnych norm (Dz. U. Nr 39, poz. 211, z późn. zm.).

Pragnę wyjaśnić, iż zastosowane w Polsce rozwiązania wynikały z interpretacji przepisów określonych w art. 5 ust. 1 rozporządzenia 1782/2003 (art. 6 ust. 1 rozporządzenia 73/2009), zgodnie z którym:

„państwa członkowskie definiują na poziomie krajowym lub regionalnym wymogi minimalne w zakresie Dobrej Kultury Rolnej zgodnej z ochroną środowiska, na podstawie ram ustanowionych w załączniku IV do rozporządzenia 1782/2003, uwzględniając szczególne cechy charakterystyczne odnośnych obszarów włączając w to warunki glebowe i klimatyczne, istniejące systemy gospodarowania, wykorzystanie gruntów, zmianowanie upraw, metody uprawy roli oraz struktury gospodarstw”.

W związku z powyższym, uwzględniając specyfikę uwarunkowań klimatycznych, glebowych, krajobrazowych w Polsce, a także specyfikę działalności rolniczej, sposób implementacji w przepisach krajowych wymagań określonych w załączniku IV rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 (załącznik III rozporządzenia 73/2009) uwzględniał normy w niezbędnym zakresie. Po przeglądzie Wspólnej Polityki Rolnej (*Health Check*), nastąpiła zmiana podejścia do norm wymienionych w obszarze Dobrej Kultury Rolnej zgodnej z ochroną środowiska, kiedy to jednoznacznie określono, które normy są obowiązkowe, a które dobrowolne (art. 6 ust 1, akapit 2; załącznik III do rozporządzenia Rady (WE) Nr 73/2009). Wszystkie państwa członkowskie podlegają kontrolom Komisji Europejskiej w zakresie wydatków zadeklarowanych z tytułu Sekcji Gwarancji EFOGR, EFRG lub EFRROW przez akredytowane agencje płatnicze. W większości państw członkowskich postępowanie audytowe kończy się nakładanymi sankcjami

np. z ostatniej decyzji wykonawczej Komisji z dnia 22 czerwca br. wynika, iż na Francję nałożono 62 mln EUR sankcji, a na Włochy 111 mln EUR.

Odnosząc się do poruszonej w oświadczeniu Panów senatorów kwestii karania rolników za drobne przewinienia uprzejmie informuję, iż Polska korzysta z przewidzianej w prawie UE możliwości niekarania rolników, w przypadku, gdy kwota nienależnie pobranych płatności nie przekracza 100 EUR.

Ponadto należy zaznaczyć, iż wysokość dokonywanych obniżek z tytułu nieprzestrzegania zasady wzajemnej zgodności wynika z rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 1 kwietnia 2010 r. w sprawie liczby punktów, jaką przypisuje się stwierdzonej niezgodności, oraz procentowej wielkości zmniejszenia płatności bezpośredniej, płatności cukrowej, płatności do pomidorów lub wsparcia specjalnego (Dz. U. Nr 67, poz. 434 i z 2011 r. nr 97 poz. 563). Przyjęty system oceny niezgodności zakłada zróżnicowanie naruszeń pod względem ich negatywnych skutków dla środowiska, zdrowia publicznego i różnicuje zakres możliwych pomniejszeń (sankcji). Jest zatem możliwe, iż w przypadku niektórych naruszeń maksymalne możliwe pomniejszenie nie jest większe niż 3%, ale też są takie naruszenia, dla których pomniejszenie nie może być mniejsze niż 3% (3% i 5%). System sankcji w ramach zasady wzajemnej zgodności zawiera również tzw. drobne niezgodności oraz zasadę de minimis. W przypadku, gdy kwota sankcji za niespełnienie wymogów i norm jest równa lub mniejsza od równowartości 100 euro (de minimis) lub zostały stwierdzone drobne niezgodności sankcje te nie są naliczane, a rolnik jest zobowiązany do podjęcia działań naprawczych, likwidujących stwierdzone nieprawidłowości. Mechanizm ten w przypadku zasady wzajemnej zgodności pełni funkcję zarówno motywującą jak i edukacyjną (rolą tego mechanizmu jest danie rolnikowi szansy na naprawienie stwierdzonych niezgodności).

Oдноśnie kwestii związanych z analizami dotyczącymi nożyc cenowych, dochodów rolników oraz cen produktów rolnych i środków produkcji uprzejmie informuję, co następuje.

Rok 2011 był drugim z kolei korzystnym rokiem dla rolnictwa. Wprowadzenie rynkowe uwarunkowania produkcji rolniczej nieznacznie pogorszyły się

w porównaniu z bardzo dobrym pod tym względem rokiem poprzednim, ale nadal były sprzyjające, mimo znacznego wzrostu cen detalicznych środków produkcji. Ceny otrzymywane przez rolników za sprzedane towary wzrosły w 2011 r. o 18,8% i znacząco wyprzedziły dynamikę podwyżek cen detalicznych środków produkcji, które podniosły się w tym czasie o 10,8%. W rezultacie wskaźnik nożyc cen wyniósł 107,2 punktu, wobec 110,1 w 2010 r. Te dobre pod względem rynkowych uwarunkowań lata z nadwyżką skompensowały dramatyczne rozwarcie nożyc cen, jakie nastąpiło w 2008 r. pod wpływem silnego wzrostu cen środków produkcji. Wprawdzie w roku 2009 nożyce cen otrzymywanych przez rolników i przez nich płaconych poprawiły się, ale nadal zmiany cen deprecjonowały dochody rolnicze. Jednakże wskaźnik nożyc cen dla 5-lecia 2007-2011 wyniósł 109,6 punktów, co oznacza, że w tym czasie wzrost cen produktów rolniczych sprzedawanych przez gospodarstwa indywidualne z nawiązką skompensował wzrost cen środków produkcji.

Tabela 1 Wskaźniki zmian cen i wynagrodzeń (rok poprzedni = 100)

Wyszczególnienie	2011	2010	2009	2008	2007	2007–2011(2006=100)	
						nominalne	realne
Wynagrodzenia*	105,0	103,3	104,4	110,1	109,2	136,1	117,0
Towary i usługi konsumpcyjne	104,3	102,6	103,5	104,2	102,5	118,3	*
Żywność	105,4	102,7	104,1	106,1	104,9	125,3	106,0
Środki produkcji**	110,8	101,8	101,9	112,3	106,8	137,9	116,5
w tym nawozy:	119,6	89,4	107,1	138,4	106,6	168,9	142,8
środki ochrony roślin	100,8	100,8	107,0	109,9	101,1	120,8	102,1
energia, paliwa	112,5	108,8	97,4	105,0	113,0	141,5	119,6
maszyny, narzędzia	103,0	101,4	102,1	102,9	103,1	113,1	95,6
materiały budowlane	104,8	99,2	98,1	105,0	113,0	121,0	102,3
Nożyce cen	107,2	110,1	96,1	90,1	107,2	109,6	*
Produkty sprzedawane***	118,8	112,1	97,9	101,2	114,5	151,1	127,7
w tym pszenica:	137,1	124,0	75,1	90,9	154,3	179,1	151,4

Żyto	176,3	128,7	63,4	85,8	157,2	194,1	164,1
Jęczmień	153,9	120,1	63,4	100,4	154,9	182,2	154,1
Kukurydza	114,8	133,2	83,9	80,1	143,1	147,1	124,3
Rzepak	127,3	118,0	85,4	132,2	102,6	174,1	147,1
Ziemniak	101,3	115,1	106,8	100,7	111,4	139,6	118,0
Bydło	122,4	100,9	112,2	102,3	97,8	138,7	117,2
Trzoda	116,2	85,3	113,7	115,9	97,6	127,5	107,8
Drób	118,9	94,6	105,2	98,3	126,5	147,2	124,4
Cieleta	100,5	95,8	121,2	88,4	84,9	87,6	74,0
Mleko	113,6	118,9	87,6	95,5	115,6	130,6	110,4
Jaja kurze spożywcze	102,7	76,0	131,6	100,0	115,6	118,8	100,4

w sektorze przedsiębiorstw, ** nabywane przez rolników, *przez rolników*

Źródło: Dane GUS, obliczenia własne IERiGŻ -PIB.

O prawie 11% wzroście cen środków produkcji w 2011 r. zadecydował przede wszystkim wysoki wzrost cen nawozów mineralnych (o prawie 20%) oraz bezpośrednich nośników energii (o 12,5%). W tym czasie materiały budowlane zdrożały o prawie 5%, maszyny i urządzenia dla rolnictwa średnio o 3%. Najmniej bo o niespełna 1% wzrosły ceny pestycydów. Jednak bardzo silne podwyżki cen środków do produkcji rolniczej jakie nastąpiły w latach 2007-2008 spowodowały, że w 5-leciu 2007-2011 indeks wzrostu cen środków produkcji wyniósł prawie 138 punktów. Oznacza to wzrost realnego indeksu tych cen o 16,5%.

W tym czasie ceny skupu podstawowych surowców rolniczych wzrosły nominalnie o ponad 51%, a realnie o prawie 28%.

Podwyżki cen detalicznych środków produkcji znacząco wyprzedziły inflację zarówno w 2011 r, jak i w całym analizowanym 5-leciu. W 2011 r. realny wzrost cen środków produkcji dla rolnictwa wyniósł 6%, a wyjątkiem były pestycydy, które realnie staniały o 3,4% oraz maszyny i narzędzia rolnicze, które nominalnie zdrożały o 3%, a realnie potaniały o 1,2%.

Mimo spadków cen nawozów mineralnych w 2010 r. ich ceny nominalnie wzrosły w latach 2007-2011 o prawie 69%, a realnie o prawie 43%. W 5-leciu 2007-2011 realnie staniały jedynie maszyny i urządzenia do produkcji rolniczej (o 4,4%), natomiast bezpośrednie nośniki energii realnie zdrożały o prawie 20%,

a pestycydy i materiały budowlane o 2,1-2,3%. Na wysoką dynamikę wzrostu cen środków produkcji wpływał, obok sytuacji na światowym rynku, popyt rosnący wraz z wysokimi cenami produktów rolniczych.

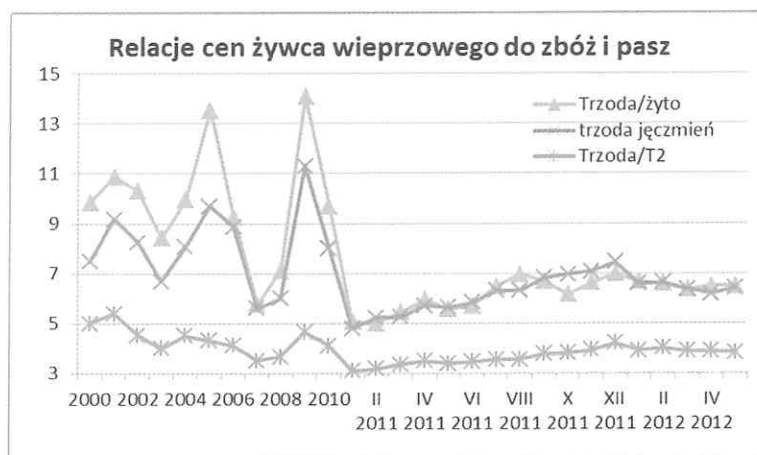
Ceny skupu podstawowych surowców rolniczych nominalnie wzrosły w 2011 r. o 18,8%, a realnie o prawie 14%. Towarzyszył im umiarkowany wzrost cen detalicznych żywności, które wzrosły nominalnie o 5,4%, a realnie o 1,1% przy 4,3% inflacji. Wzrost cen detalicznych żywności wyprzedzał także wzrost wynagrodzeń w sektorze przedsiębiorstw, które nominalnie zostały podniesione o 5%, a realnie zaledwie o 0,6%. Żywność więc po raz kolejny realnie zdrożała. Wysoka, przewyższająca inflację dynamika wzrostu cen detalicznych żywności utrzymywała się w całym 5-leciu 2007-2011 (o 4-6% rocznie). Jedynie w 2010 r. była ona prawie o połowę mniejsza i nieznacznie ustępowała inflacji. W sumie ceny detaliczne żywności nominalnie wzrosły w tym czasie o ponad 25%, a realnie o 6%. Można więc powiedzieć, że zarówno w 2011 r. jak i w całym analizowanym 5-leciu żywność realnie drożała pod wpływem wysokich cen surowców rolniczych oraz znaczącego wzrostu poza surowcowych kosztów produkcji. W latach 2007-2009 stymulująco na ceny żywności wpływał także wzrost eksportu i popytu krajowego stymulowanego szybkim wzrostem dochodów ludności.

O wysokiej dynamice cen skupu podstawowych surowców rolniczych w 2011 r. zdecydowały przede wszystkim podwyżki cen zbóż (o prawie 15 % (kukurydza) do ponad 76% (żyto) i rzepaku (o 44%), oraz produktów pochodzenia zwierzęcego, a zwłaszcza cen skupu żywca oraz mleka. Znacznie mniejszy wzrost cen dotyczył jaj (o 2,7%) oraz cieląt (zaledwie o 0,5%).

Przy nienajlepszych zbiorach krajowe ceny zbóż po raz drugi z rzędu znacząco wzrosły. Mimo głębokiego spadku cen zbóż po dobrych zbiorach w 2008 r. i 2009 r. zboża nominalnie zdrożały w latach 2007-2011 o 79% do 94% (zboża podstawowe, a więc pszenica, żyto, jęczmień). Jedynie wzrost cen kukurydzy w tym czasie był mniejszy (o ponad 47%). Realnie zboża podstawowe zdrożały więc o 51% do 64%, a kukurydza o ponad 24%, przede wszystkim pod wpływem wysokich cen światowych, stymulowanych rosnącym popytem (szczególnie paszowym i przemysłowym – do produkcji biopaliw).

Równie wysoko, bo o prawie 44% w 2011 r. i o ponad 74% w latach 2007-2011 zdrożał rzepak, pod wpływem rosnącego popytu, stymulowanego rozwojem zużycia oleju rzepakowego do produkcji biopaliw, w warunkach silnych wahań plonów i zbiorów, powodowanych niesprzyjającymi warunkami pogodowymi.

Ceny skupu trzody chlewnej, po spadku w roku poprzednim, wzrosły w 2011 r. o ponad 16%, osiągając rekordowe poziomy w drugiej połowie roku, znacznie przekraczające 5 zł/kg żywej wagi. Jednakże przy głębokich wahaniami w kolejnych latach ceny żywca wieprzowego wzrosły w całym 5-leciu tylko o 27,5%, a realnie o 7,8%. Zatem relacje cen żywca do zbóż na skutek wysokich cen zbóż i pasz utrzymują się w kolejnym roku znacznie poniżej relacji granicznych i są podstawową przyczyną spadku pogłowia trzody chlewnej i ujemnego salda handlu zagranicznego wieprzowiną.

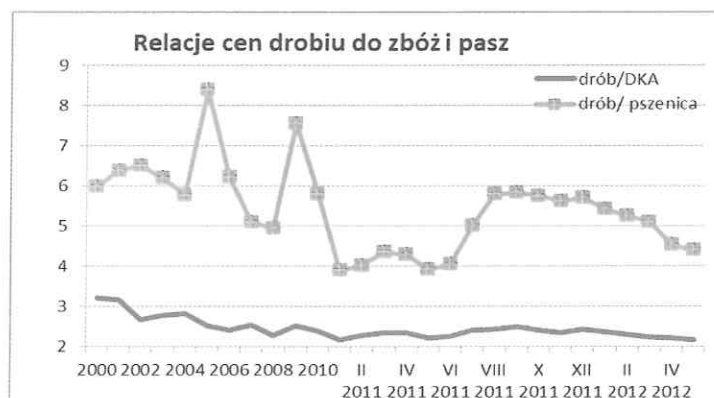

Dynamika wzrostu cen skupu była w 2011 r. znacząco przyspieszyła, pod wpływem rozwijającego się eksportu przede wszystkim wołowiny. Sprzyjał temu wzrost cen w Unii Europejskiej, zwiększenie kontyngentu preferencyjnego przez Turcję dla Unii oraz deprecjacja złotego. Stagnacja cen w roku poprzednim oraz ich spadek w 2007 r. spowodowały, że nominalny wzrost cen skupu była wyniósł w latach 2007-2011 prawie 39%, a realny 17,2%.

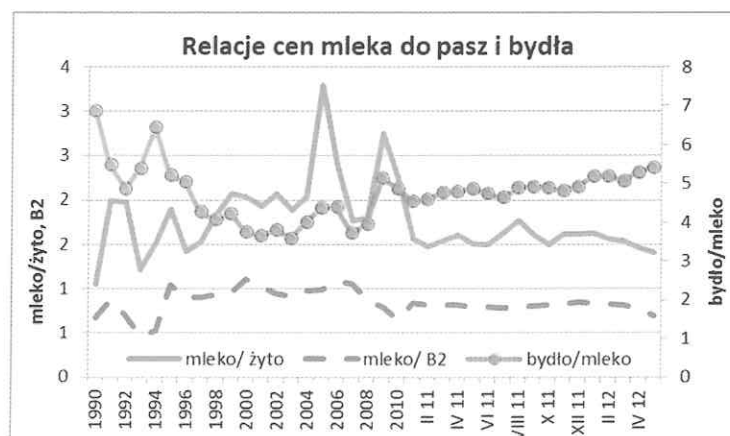
Rosnącym cenom skupu była towarzyszył bardzo słaby wzrost cen cieląt, które po wcześniejszych spadkach praktycznie powróciły do poziomu z 2010r., pod wpływem większego zainteresowania rozwojem krajowej produkcji wołowiny wysokiej jakości. W całym 5-leciu 2007-2011 cielęta nominalnie staniały o ponad

12%, a realnie aż o 26% na skutek malejącego zainteresowania importem cieląt z Polski. Opas bydła stał się bowiem w starych krajach członkowskich nieopłacalny po reformie WPR.

W skupie drób zdrożał w 2011 r. o prawie 19%. Mimo spadków cen skupu jakie nastąpiły w roku poprzednim oraz w 2008 r. nominalny wzrost cen drobiu w 5-leciu 2007-2011 wyniósł ponad 47%, a realnie ponad 24%, wyprzedzając tym samym wzrosty cen pozostałych produktów zwierzęcych. Produkcja drobiu okazała się też jedynym kierunkiem produkcji zwierzęcej, którego ceny nadążały w latach 2007-2011 za wzrostem cen zbóż, aczkolwiek z kilkumiesięcznym opóźnieniem. Zatem opłacalność produkcji drobiu mierzona relacjami cen do zbóż i pasz w roku 2011 nie była gorsza niż przed 2007 rokiem. Przyczynił się do tego również skokowy wysoki wzrost cen drobiu w 2007 r.

Po dynamicznym wzroście cen, zwłaszcza w czwartym kwartale 2010 r., ceny mleka w 2011 r. wzrosły o kolejne 13,6%. Mimo kryzysu lat 2008-2009 nominalny wzrost cen skupu mleka wyniósł w 5-leciu 2007-2011 prawie 31%, a realny ponad 10%. Pogorszyły się więc nieznacznie relacje cen mleka do pasz oraz do bydła.

Do najwolniej drożejących produktów zwierzęcych zarówno w 2011 r. oraz w całym 5-leciu 2007-2011 należały jaja, których ceny w skupie wzrosły nominalnie w 2011 r. o 2,7%, a realnie staniały o 1,5%. W latach 2007-2011 realne ceny jaj praktycznie się nie zmieniły, mimo prawie 19% wzrostu cen nominalnych.

W pierwszym półroczu 2012 rynkowe uwarunkowania produkcji rolniczej stopniowo pogarszały się w porównaniu z bardzo korzystnymi pod tym względem latami 2010-2011. Ceny koszyka skupu zmalały w okresie od stycznia do czerwca w porównaniu z grudniem 2011 r. o 1,8%, podczas gdy ceny środków produkcji wzrosły o 3%, w tym: nawozów mineralnych o 5,6%, maszyn rolniczych o 4%, środków ochrony roślin o 2,4%, a bezpośrednich nośników energii i materiałów budowlanych o 1,6%. Skumulowany wskaźnik nożyc cen wyniósł więc około 95 punktów, gdy przed rokiem o tej porze przekraczał 107 punktów. W pierwszym półroczu wzrosły przede wszystkim i tak wysokie ceny zbóż (o 6,5% (żyto) do 27,4% (kukurydza) Ceny skupu pszenicy i jęczmienia podniosły się odpowiednio o 19,5% i 11,5%. Ceny żywca wieprzowego i drobiu wzrosły w tym czasie tylko o 0,8% i 0,5%, a bydła o 1,1%, podczas gdy ceny mleka spadły o prawie 12%. Pogorszyło to i tak niską opłacalność produkcji przede wszystkim żywca wieprzowego, ale również drobiu i mleka.

W czerwcu rynkowe uwarunkowania produkcji rolniczej prawie nie zmieniły się w porównaniu z majem. Syntetyczny wskaźnik koniunktury w rolnictwie (SWKR) utrzymał się na poziomie 99,5 punktu pod wpływem nieznacznego spadku wyrównanego wskaźnika nożyc cen oraz niewielkiej poprawy wyrównanego wskaźnika potencjalnego popytu. SWKR był jednak najniższy w ciągu ostatnich 6 miesięcy i niższy o 0,7 pkt proc. niż przed rokiem.

Wyrównany wskaźnik nożyc cen zmalał o 0,1 pkt proc. pod wpływem niewielkiej przewagi majowych obniżek cen nad podwyżkami. W maju spadki cen niektórych podstawowych surowców rolniczych prawie zostały zrównoważone przez podwyżki innych, a bieżący wskaźnik zmian cen skupu wyniósł 99,8 punktu. Zmalały ceny skupu ziemniaków, niektórych zbóż oraz bydła i mleka, natomiast podniesiono ceny skupu większości zbóż monitorowanych przez GUS, trzody chlewnej

oraz drobiu. W efekcie wyrównany wskaźnik nożyc cen zmalał w czerwcu o 0,2 pkt proc. Spadkowi cen skupu produktów rolniczych towarzyszyło zmniejszenie dynamiki wzrostu cen detalicznych środków produkcji o 0,1 pkt proc.

Na niewielki wzrost wyrównanego wskaźnika potencjalnego popytu (o 0,1 pkt proc.) wpłynął przede wszystkim sezonowy wzrost wyrównanego indeksu produkcji przemysłu spożywczego (o 1,3 pkt proc). W przeciwnym kierunku działało jednak relatywne drożenie żywności, zwłaszcza w stosunku do wynagrodzeń, co skutkuje osłabieniem popytu na żywność.

Ocenia się, że rynkowe uwarunkowania produkcji rolniczej w najbliższym czasie nie ulegną większym zmianom, mimo osłabienia dynamiki wzrostu cen środków produkcji. Zapowiedź niskich zbiorów zbóż i wysokie ceny światowe zbóż oraz produktów oleistych wskazują, że sytuacja nie ulegnie większym zmianom także po nowych zbiorach.

Tab. 2. Wskaźniki^a obrazujące zmiany rynkowych uwarunkowań produkcji w rolnictwie

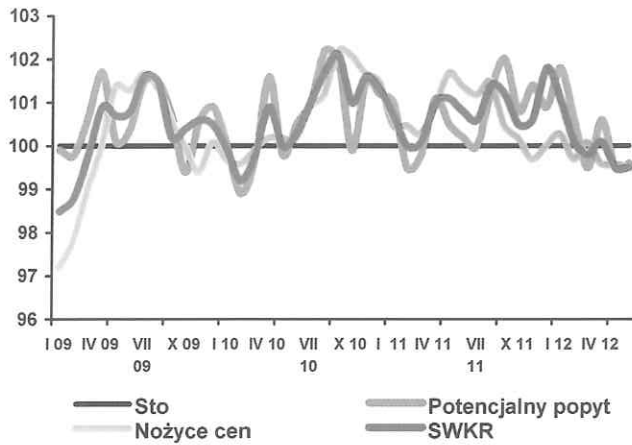
Wyszczególnienie	VI 12	V 12	IV 12	III 12	II 12	I 12	VI 11
Syntetyczny wskaźnik koniunktury w rolnictwie (SWKR)	99,5	99,5	100,1	99,8	100,1	101,1	100,8
Wyrównany wskaźnik potencjalnego popytu	99,6	99,5	100,6	99,5	100,6	101,8	100,2
Wyrównany wskaźnik nożyc cen	99,5	99,6	99,6	100,1	99,7	100,3	101,4
Wyrównany wskaźnik wzrostu cen skupu	100,1	100,3	100,3	100,7	100,2	100,8	102,3
Wyrównany wskaźnik wzrostu cen środków produkcji	100,6	100,7	100,7	100,6	100,6	100,5	101,0
Wyrównany indeks inflacji i cen żywności	99,6	99,6	99,5	99,7	100,0	100,3	99,5
Wyrównany indeks wynagrodzeń i cen żywności	99,0	99,7	100,0	99,2	99,9	101,9	98,9
Wyrównany indeks produkcji przemysłu spożywczego	101,1	99,8	101,5	99,0	100,8	101,8	101,6

^a średnie ruchome 6 – miesięczne

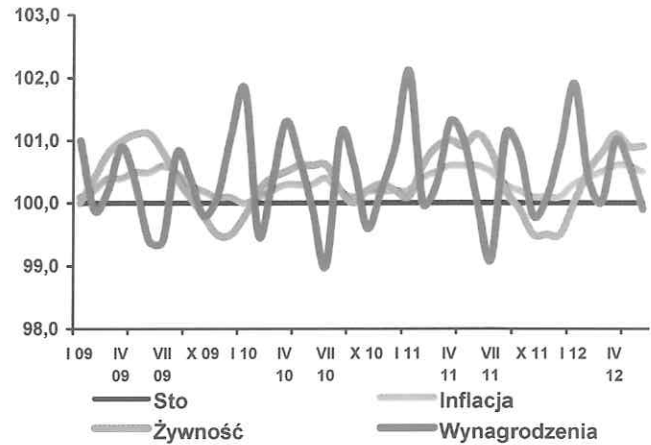
Wskaźnik zmian cen skupu liczony jest jako średnia arytmetyczna ważona dla koszyka produktów notowanych co miesiąc przez GUS i publikowanych w biuletynach statystycznych GUS. Są to zboża ogółem w tym pszenica i żyto, ziemniaki, żywiec ogółem w tym żywiec wołowy, wieprzowy, i drób, oraz mleko.

Źródło: Obliczenia własne IERiGŻ-PIB na podstawie danych GUS.

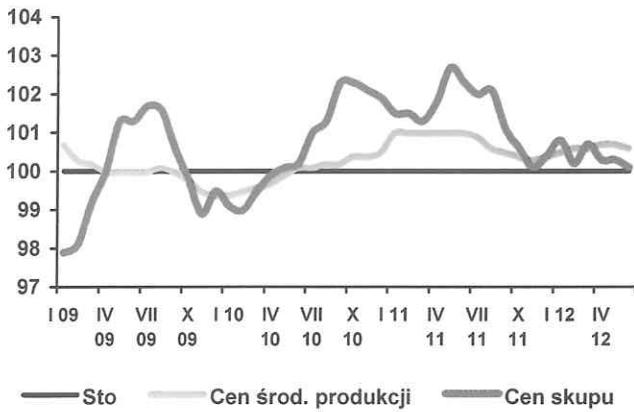
Rys. 1. Wyrównane wskaźniki koniunktury w rolnictwie

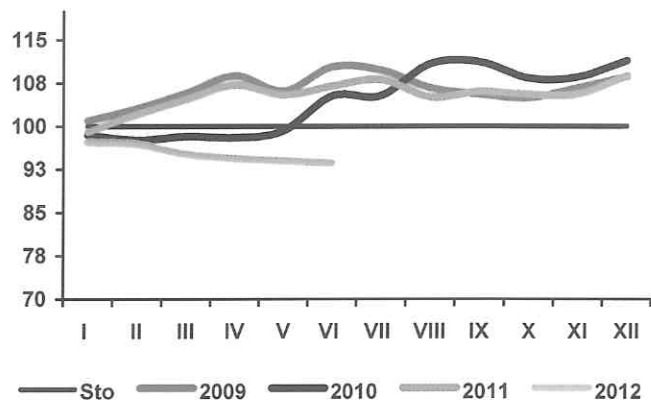
Rys. 2. Wyrównane wskaźniki zmian cen

Rys. 3. Wyrównane wskaźniki zmian cen

Rys. 4. Skumulowany wskaźnik nożyc cen

Z up. Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi
SEKRETARZ STANU
Kazimierz Płocke